



## ● Musa Ələkbərli

### Döyüş Qarabağdadı

Mərmi yağdırırsan hər gün başıma  
Namərd, doy gələsi mərdim var sənə.  
Sülh dedim yeddi şərt qoydun qarşıma,  
İndi bircə dənə şərtim var sənə!

Rədd ol vətənimdən, çəkil yurdumdan,  
Daha izin-tozun burda qalmasın.  
Zorla öz “pay”ını alma ordumdan,  
Açma qapısını kədərin, yasın.

Şərəfi tapdayıb, namusu yeyib  
Dünyayla bu qədər ara vurmusan.  
Timsah gözyaşınla “soyqırım” deyib  
Mənə Xocalı tək yara vurmusan!

Bir gün “yox” deyəcək, dünya sənə “yox”  
Sağalar bu yara, səngiyər bu dərd.  
Sən bu zərbələrlə təkçə mənə yox,  
Bütün insanlığa yağışan, namərd!



Cəbhədən qaçırsan, aranda, dağda,  
Bütün sərhədboyu cəbhə açırsan.  
Döyüşü uduzub sən Qarabağda,  
Gəncəyə, Tərtərə ölüm saçırsan!

Cavab alacaqsan bu barbarlığa,  
Atdığın bu daşlar özünə dəyir.  
Tanrı xainliyə, gözüdarlığa  
Torlaşan göz verir işıq verməyir.

Çöküb yaddaşına qan qaralığı,  
İlahi işıqdan mərhum olmusan.  
Qaç get, çıxış yolu san qaranlığı  
İndi bu qaçışa məhkum olmusan!

Əyləşib zamanla, döyüşüb haqla,  
Bir alçaq, şərəfsiz “tarix” yazırsan.  
Dinc kəndi, şəhəri bombalamaqla,  
Qəbrini daha da dərin qazırsan.

Qələbə gözləyir xalqım haçandı,  
Bu sözə köklənib doğması, yadı.  
Yaxşı bil “Qarabağ Azərbaycandı!”,  
Son, qəti döyüş də Qarabağdadı!

